

Skip, sem aflar 64 % af meðalaflla fær 21 % bætur af því, sem á vantar meðaltal.	224
— — — 65 % — — — 20 % — — — — — — — — — —	26. okt.
— — — 66 % — — — 19 % — — — — — — — — — —	
— — — 67 % — — — 18 % — — — — — — — — — —	
— — — 68 % — — — 17 % — — — — — — — — — —	
— — — 69 % — — — 16 % — — — — — — — — — —	
— — — 70 % — — — 15 % — — — — — — — — — —	

Skip, sem fá 71—74% af meðalaflla, fá bætt þannig, að þau fái það, sem á vantar, að afli þeirra nái 74.5% að meðaltali. Þau skip, sem náð hafa aflaverðmæti yfir 75% að meðaltali, njóta ekki bóta úr sjóðnum. Hrökkvi fé sjóðsins ekki til úthlutunar samkvæmt ofanskráðu, skal úthlutun lækkuð hlutfallslega. Á sama hátt má stjórn sjóðsins, að fengnu samþykki ráðherra, hækka úthlutun, ef mikil þörf er fyrir bætur og fjárhagur sjóðsins leyfir.

Við úthlutun bóta úr sjóðnum skal byggja upplýsingar um aflamagn skipa á skýrslum Fiskifélags Íslands.

9. gr.

Ef skip veiða minna en 20% af meðalaflla hlutaðeigandi flokks, skal sjóðsstjórnin rannsaka sérstaklega, hvernig á slíku aflaleyfi stendur. Ef þá kemur í ljós, að vitaverð vanræksla eða óstjórn á útgerðinni á verulegan þátt í aflaleyfinu, er sjóðsstjórninni heimilt að draga úr þeim bótum, sem hlutaðeigandi skipum bæri samkvæmt hinni almennu reglu 8. greinar, eða fella bæturnar alveg niður, ef um mikil víti er að ræða.

10. gr.

Nú fær útgerðarmaður fé úr sjóðnum og getur stjórn hans þá krafizt þeirrar tryggingar af útgerðarmanninum, sem henni þykir þörf, fyrir því, að fénu verði varið til greiðslu á eftirtöldum gjaldaliðum í þeirri röð, sem hér er talið: Kaup og fæði skipverja, váttryggingargjöld og önnur hliðstæð gjöld, eftir því sem greiðslur hrökkva til hverju sinni.

Bráðabirgðaákvæði:

Reglugerð þessi skal ná til vertíðar sumarsildveiða 1950.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 48 25. maí 1949, um hlutatrygginga-sjóð bátaútvegsins, og öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnuáráðuneytið, 26. október 1950.

Ólafur Thors.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ

um ráðstafanir gegn kjúklingasótt.

225

30. okt.

1. gr.

Þeir hænsnaeigendur, sem selja egg til útungunar eða unga til lífs (yngri en tveggja mánaða) skulu árlega láta fara fram rannsókn á öllum hænsnum sínum, sem eru ½ árs eða eldri, til að greina þau hænsni, sem eru smitberar kjúklingasóttar. Sýni blóðprófun, að í hænsnastofninum séu smitberar, skal eigenda hans gefinn kostur á nýrri blóðprófun að 3 mánuðum liðnum, enda séu hænsni hans í varpi, þegar

225 blóðprófun er framkvæmd. Maður sá, er blóðprófin framkvæmir, skal að þeim loknum gefa hæsnæiganda eða umboðsmanni hans vottorð um árangur prófanna. Ef engin sýking finnst, skal það tekið fram, annars hundraðshluti sýkinga í hópnun. Vottorð þessi skulu gerð á sérstök eyðublöð og skal yfirdýralækni tafarlaust sent afrit af þeim.

2. gr.

Eftir 31. júlí 1952 er með öllu óheimilt að selja egg til útungunar eða unga til lífs frá öðrum hæsnabúum en þeim, er laus eru við kjúklingasótt í hæsnunum sínum samkvæmt blóðprófunum, er um getur í 1. gr., eða hafa svo heilbrigðan hæsnastofn, að hundraðshluti sýktra hæsnna fer ekki fram úr 5 af hundraði samkvæmt síðustu blóðprófun.

Vottorð skoðunarmanns gildir í 12 mánuði frá útgáfudegi, en fellur að þeim tíma liðnum úr gildi þar til prófað hefur verið að nýju og fundizt hefur, að sýking fer ekki fram úr 5 af hundraði.

Hafi hænsni í búi sýnt neikvæðan árangur við blóðprófanir tvisvar í röð með eins árs millibili, er skoðunarmanni leyfilegt að gefa vottorð, er gildi í tvö ár frá útgáfudegi. Sýni hæsnastofn búsins framvegis heilbrigði við prófun, er eiganda búsins ekki skylt að láta blóðprófa hænsni sín nema annað hvert ár.

3. gr.

Eigendur þeirra hæsnabúa, sem fullnægja skilyrðum þeim, sem sett eru í 2. gr., og óska eftir að selja útungunaregg og unga til lífs, skulu senda umsókn um það til landbúnaðarráðuneytisins, er veitir slík leyfi í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, að fengnu samþykki yfirdýralæknis og meðmælum stjórnar Landssambands eggjaframleiðenda. Skal með umsókninni senda vottorð um niðurstöður þeirra blóðprófa, sem gerð hafa verið og einnig upplýsingar um aðra næma hæsnasjúkdóma, ef þeirra hefur orðið vart á búinu.

4. gr.

Óheimilt er að flytja egg eða unga í hæsnabú, sem hlotið hafa rétt til að selja útungunaregg og unga til lífs, frá búi, sem hefur óprófuð hænsni eða hænsni, er við blóðpróf hafa sýnt lakari útkomu en hæsnin í búi því, er í hlut á, sem móttakandi eggjanna eða unganna. Slíku búi er einnig óheimilt að taka við ungum, sem hefur verið ungað út í búi, þar sem í eru smitberar, jafnvel þótt eggin hafi komið frá búi með jafn heilbrigðan eða heilbrigðari hæsnastofn en fyrir er í búinu. Enn fremur er óheimilt að flytja í búið fullorðin hænsni nema frá búum, sem reynt er að hafi heilbrigð hænsni samkvæmt blóðprófun.

5. gr.

Tilraunastöð háskólans í meinafræði á Keldum framleiðir nauðsynleg efni til rannsóknar á útbreiðslu kjúklingasóttar. Tilraunastöðin skal einnig framkvæma blóðprófanir, ásamt dýralæknum og öðrum aðilum, sem landbúnaðarráðuneytið ákveður, að fengnum tillögum Tilraunastöðvarinnar, og þá með aðferð, sem Tilraunastöðin ákveður.

Að blóðprófi loknu skulu öll dýr, er reynast smitberar, tafarlaust drepin og hræin brennd á tryggilegan hátt. Hæsnahús, hreiður, hæsnagarðar og útungunarvélar skulu sótthreinsaðar á þann hátt, er skoðunarmaður telur tryggilegan.

Ef hæsnabú með sýktum hæsnunum er svo nærri hæsnabúi þar sem blóðprófanir hafa verið gerðar, að veruleg smitunarhætta stafi af, að dómi skoðunarmanns, skal blóðprófun einnig framkvæmd á búi því og á kostnað eiganda þess, verði smitunarhætta eigi fyrirbyggð á annan hátt.

Skylt er hæsnæiganda að veita skoðunarmanni nægilega aðstoð við blóðprófun,

og fullan aðgang að öllum þeim húsum þar sem hænsni eru geymd. Ef skoðunarmaður **225** telur nauðsynlegt, er hænsnaeiganda og skylt að veita fullkomnar upplýsingar um **30. okt.** hverjir hafi keypt af honum unga og egg til útungunar.

6. gr.

Sá sem framkvæmir prófanir vegna kjúklingasóttar tekur þóknun fyrir af hænsnaeiganda samkvæmt gjaldskrá, er landbúnaðarráðherra setur.

7. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar missi réttinda til þess að selja unga og út-ungunaregg eitt ár eða lengur, og endurgreiða skal hinn brotlegi að hálfu andvirði seldrar vöru frá því er brotið var framið, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 11 23. apríl 1928 og lögum nr. 144 22. desember 1947, öðlast gildi 1. janúar 1951, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 30. október 1950.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

REGLUGERÐ

226

um viðauka við reglugerð frá 13. júlí 1950, um söluskatt.

31. okt.

1. gr.

Á eftir „steinkol og brúinkol“ í 3. gr. komi:
27 2 Koks.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 27. gr. laga nr. 100 1948, um dýr-tíðarráðstafanir vegna atvinnuveganna, sbr. lög nr. 24 1950, um framlengingu á gildi III. kafla laga nr. 100 1948, og öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 31. október 1950.

Eysteinn Jónsson.

Kristján Thorlacius.

AUGLÝSING

227

um breyting á kærufresti til ríkisskattanevndar.

31. okt.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 16 1946, um breyting á lögum nr. 6 9. jan. 1935, um tekjuskatt og eignarskatt, hefur ráðuneytið ákveðið, að á þessu ári skuli kærufrestur til ríkisskattanevndar, út af tekju- og eignarskatti álögðum í Reykjavík, vera til 15. nóvember 1950.

Fjármálaráðuneytið, 31. október 1950.

F. h. r.

Magnús Gíslason.

Kristján Thorlacius.